

produktion, men det har vist sig, at ingen vilde spise denne Marmelade, og der er formentlig nu Tale om at udføre den.

Lovforslagets § 15 handler om Administrationen af Loven. Her maa jeg sige, at det staaende Landbrugsudvalgs Stilling vel er gjort lidt fastere, idet der er indsat den Bestemmelse i Loven, at det skal høres om principielle Afgørelser, hvilket for Resten ogsaa er fastslaaet ved en Udtalelse af Ministeren i et Cirkulære for den nugældende Kornlovs Vedkommende. Jeg tror, det vilde have været meget ønskeligt, om Lovens Administration kunde komme ind i lidt fastere Former, end man hidtil har haft, saa at man kunde undgaa den Kompetencestrid og de Gnidninger, vi nu kender, og som er fremkommet derved, at man ikke nær i alle principielle Tilfælde har spurgt om den Organisations Mening, som i Loven af 3. August 1917 var indsat til at bistaa ved Lovens Administration. Det Cirkulære angaaende Saasæd, som jeg nylig nævnedes, har blandt andet ikke været forelagt det staaende Landbrugsudvalg. Dette har ønsket Oplysninger om Landets Forsyning med Kaligødning, men har ikke faaet disse Oplysninger. Det vilde formentlig ogsaa under de Forhold, som vi gaar hen imod, være rigtigt, at Andelsudvalget var repræsenteret i det staaende Landbrugsudvalg. I det hele forekommer det mig, at der, efterhaanden som Vareudvekslingen tager det Omfang, som den tager, og efterhaanden som Landets Ind- og Udførsel sker ved Dispensationer, er Grund til paa ny at fremholde den Anmodning, jeg tidligere har fremsat, at Ind- og Udførselen foregaar under andre Former end hidtil, at den lægges ind i et fastere Leje, at de Dispensationer, der i begge Henseender skal gives, bliver givet af en fastere Institution, hvori de forskellige Erhverv og da navnlig ogsaa Landbruget er repræsenterede. Den eneste Kompensationsvare, det eneste Byttemiddel, vi har at give Udlandet, er Landbrugsprodukter, og det forekommer mig derfor naturligt, at Vareudvekslingen foregaar under Landbrugets direkte Medvirken, og at de Dispensationer, der gives til Udførsel, gives under dette Erhvervs Medvirken. At den nuværende Ordning i mange Henseender har virket uheldigt og været egnet til at vække Mistanke om, at det ene eller andet Erhverv kun har tænkt paa at mele sin egen Kage, er sikkert.

Lovforslagets finansielle Rækkevidde er stor. Det er nævnt, at det drejer sig om 80—90 Mill. Kr. Det er rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at Tallet ikke

kan angives nøjagtigt, og det kan her tilføjes, at Udgifterne ved Kartofflernes Erhvervelse ikke er medtagne. Jeg ved ikke, om man har tænkt, at de ikke kan komme ind, og derfor har holdt dem ude her. Der er i hvert Fald her Tale om et meget stort Tal. Nu hørte vi nok den højtærede Finansminister i Gaar sige, at der var Udsigt til et Overskud paa indeværende Aars Statsregnskab. Men vi kan dog sikkert regne med, at der vil blive stillet meget store Krav til Statskassen, og at forskellige Erhvervs Produktionsevne og dermed deres Skatteevne vil blive nedsat. Dette vil navnlig gælde Landbruget i indeværende Aar, thi jeg ser egentlig ikke, hvad Indtægt Landbruget fra nu af til Høsten overhovedet har. Landbrugerne har reduceret deres Kvægbesætninger, de har raseret deres Svinebesætninger, og de har afhændet deres Korn. Der er derfor Udsigt til meget smaa Indtægter, og de Indtægter, Landbrugerne har haft og har, skyldes i væsentlig Grad Realisation af deres Besætning, med andre Ord af deres Arbejdsmaskiner. I det hele er der i stor Udstrækning sket en Realisation i Landbruget, ligesom ogsaa Varelagrene er blevet formindsket. Og naar alt dette skal bringes paa Fode, tror jeg, man vil komme til at stifte Bekendtskab med den anden og mindre behagelige Side af Medaillen end den, den højtærede Finansminister viste.

Der er adskilligt i Lovforslaget, der efter min Mening bør ændres, for at det som Lov kan virke rimeligt og retfærdigt. Mit Parti vil gøre sit yderste for, at det kan gøres indenfor den knappe Tid, der er levnet Lovgivningsmagten til at behandle dette, som den højtærede Minister udtrykte sig, vigtigste Lovgivningsværk, vi længe har staaet overfor, og det er mit Haab, at det med god Villie fra anden Side vil kunne lykkes at bringe en Lov ud af det, som Samfundet som Helhed kan være tjent med.

N. Frederiksen: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, angiver i det væsentlige de Vilkaar, det danske Landbrug kommer til at arbejde under i det Høstaar, Loven skal gælde for. Det er derfor ikke saa underligt, at man i Landbrugskredse med Interesse har fulgt denne Sags Behandling, inden Lovforslaget nu foreligger for Rigsdagen, og at Landbruget venter med Længsel paa et Resultat for at kunne indrette sig under de Forhold, som dette Resultat vil give. Hele denne Sags Behandling, de mange Forslags Frem-